

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2006. december 14.*

A T-237/02. sz. ügyben,

a **Technische Glaswerke Ilmenau GmbH** (székhelye: Ilmenau [Németország], képviselik kezdetben: G. Schohe és C. Arhold, később: C. Arhold és N. Wimmer ügyvédek)

felperesnek,

támogatják:

a **Svéd Királyság** (képviselek: A. Kruse és K. Wistrand, meghatalmazotti minőségben)

és

a **Finn Köztársaság** (képviselek: T. Pynnä, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

* Az eljárás nyelve: német.

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: V. Kreuzsitz, V. Di Bucci és P. Aalto, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

támogatja:

a **Schott Glas** (székhelye: Mainz [Németország], képviseli: Soltész U. ügyvéd)

beavatkozó,

a felperesnek az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférését megtagadó 2002. május 28-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, F. Dehousse és D. Šváby bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. június 15-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A tényállás és az eljárás

- 1 A Technische Glaswerke Ilmenau GmbH német társaság, melynek székhelye Ilmenauban, Thüringiában van. A társaságot 1994-ben azzal a céllal hozták létre, hogy a korábbi, a Treuhandanstalt (vagyonkezelő közintézmény, később Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, a továbbiakban: BvS) által felszámolt Ilmenauer Glaswerke GmbH társaság birtokában levő tizenkét üvegyártósor (kemence) közül négyet átvegyen.
- 2 1998. december 1-jei levelében a Németországi Szövetségi Köztársaság különböző intézkedéseket – köztük a kemencék vételi árából a BvS által adott részleges fizetési kedvezményt és a Freistaat Thüringen által a saját bankja, a Thüringer Aufbaubank (a továbbiakban: TAB) közvetítésével nyújtott kölcsönt – jelentett be a Bizottságnak, amelyek célja a felperes pénzügyi konszolidációja volt.
- 3 A Bizottság a 2000. április 4-i SG (2000) D/102831. sz. levelében a C 19/2000. szám alatt megindította az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást a TAB fizetési engedményére és kölcsönére vonatkozóan.

- 4 A hivatalos vizsgálati eljárás keretében a Bizottság további információkat kapott a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről, valamint észrevételeket a felperes versenytársától, a Schott Glas vállalkozástól.
- 5 2001. június 12-én a Bizottság elfogadta a Németország által a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH részére nyújtott állami támogatásra vonatkozó 2002/185/EK határozatot (HL 2002. L 62., 30. o.), amelyben csak a fizetési kedvezményre korlátozta a megállapítását. Úgy vélte, az utóbbi nem felelt meg egy magánbefektető magatartásának, és a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást jelent.
- 6 2001. július 3-i levelében a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján C 44/2001. szám alatt egy második hivatalos vizsgálati eljárást indított. Ezen eljárás tárgya a kemencék vételi árából hátralevő összeg esedékességének elhalasztása, az említett fizetésre vonatkozó bankgarancia átütemezése és a TAB kölcsöne volt.
- 7 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2001. augusztus 28-án benyújtott keresetlevelével a felperes keresetet indított a Bizottság 2001. június 12-i határozatának megsemmisítése iránt (T-198/01. sz. ügy).
- 8 2001. október 24-i levelében a felperes előterjesztette az észrevételeit a második hivatalos vizsgálati eljárás keretében, és kérte, hogy a Bizottság biztosítson részére hozzáférést az akta nem bizalmas változatához, valamint következképp adjon lehetőséget az új észrevételek előterjesztésére. E kérelmet a Bizottság elutasította a 2001. november 23-i levelében.

- 9 2002. március 1-jei levelében a felperes az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján hozzáférést kért:
- „a Bizottság aktáiban levő minden dokumentumhoz minden rá vonatkozó támogatási ügyben és különösen a C 44/2001. sz. támogatási ügyben;
  - a Bizottság aktáiban levő, a Schott Glas, Jena, Németország, tulajdonos: Carl-Zeiss-Stiftung, Hessenweg 18, D-89522 Heidenheim a.d. Brenz vállalkozás javára nyújtott állami támogatásra vonatkozó minden dokumentumhoz,

a más vállalkozásokra vonatkozó üzleti titkok kivételével.”

- 10 2002. március 27-i levelében a Bizottság elutasította a hozzáférés iránti kérelmet, megállapítva többek között, hogy a kért dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésében előírt kivétel alá esnek, amely többek között arról rendelkezik, hogy intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel hátrányosan befolyásolná az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célját, kivéve ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik. A Bizottság azt is pontosította, hogy „[a felperest] azok a dokumentumok érintik, amelyek a folyamatban levő C 44/2001. sz. hivatalos vizsgálati eljárás részét képezik”.
- 11 2002. április 15-i levelében a felperes megerősítő kérelmet nyújtott be a Bizottság főtitkárához az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján.

- 12 2002. május 28-i levelében (a továbbiakban: a Határozat) a Bizottság főtitkára a következő kifejezésekkel utasította el e kérelmet:

„[...]

Köszönöm 2002. április 15-i, ugyanaznap nyilvántartásba vett levelét, melyben a következő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelme újbóli megvizsgálását kérte:

- a Technische Glaswerke Ilmenau [...] javára nyújtott állami támogatásra vonatkozó dokumentumok;

- az esetleg a Schott Glas részére nyújtott állami támogatásokra vonatkozó dokumentumok.

Ami a kérelme első részét illeti, az a német hatóságok és a Bizottság Versenypolitikai [Főigazgatósága (DG)] közötti levélváltásokat, valamint a támogatás kedvezményezettjétől, a [Technische Glaswerke Ilmenautól] és egyik versenytársától, a Schott Glas-tól származó megjegyzéseket fedi le.

Ami a kérelme második részét illeti, az a Schott Glas kelet-németországi új, fontos beruházási terveire vonatkozó multiszektoriális keretben történő előzetes bejelentést takarja.

A kérelme megvizsgálását követően sajnálattal kell megerősítenem a [Verseny-politikai] Főigazgatóság által Önnel közölt elutasítást, azon okból, hogy e különböző dokumentumok hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná az ellenőrzések és vizsgálatok céljának védelmét. A hozzáféréshez való jog alóli ezen kivételt kifejezetten előírja az 1049/2001 rendelet 4. cikke [(2) bekezdésének harmadik] francia bekezdése.

Valamely állami támogatásnak az egységes piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozóan folyamatban levő vizsgálatok keretében ugyanis a Bizottság, a tagállam és az érintett vállalkozások közötti jóhiszemű együttműködés és kölcsönös bizalom nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a különböző felek szabadon kifejezhessék magukat. Ezért e dokumentum hozzáférhetővé tétele, mivel veszélyeztetné e párbeszédet, hátrányosan befolyásolhatná a panasz megvizsgálásának a lefolytatását.

Továbbá, mivel a Schott Glas-tervet fedő előzetes bejelentés a terv részletes leírását tartalmazza, az e dokumentumhoz való hozzáférés biztosítása azon veszéllyel járna, hogy súlyosan sérthetné e társaság kereskedelmi érdekeit. Ezen érdeket kifejezetten védi a fent hivatkozott rendelet 4. cikke [(2) bekezdésében] előírt, a hozzáférési jog alóli kivétel.

Egyebekben megvizsgáltuk azon lehetőséget, hogy hozzáférhetővé tegyük a feleknek a kért, a kivételek alá nem tartozó dokumentumokat. Kiderült azonban, hogy e dokumentumok nem választhatók szét bizalmas és nem bizalmas részekre.

Másfelől, nincs olyan nyomós közérdek, amely a jelen esetben indokolná a szóban forgó dokumentumok [...] hozzáférhetővé tételét.”

- 13 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. augusztus 8-án benyújtott keresetlevelével a felperes a jelen keresetet indította. Ugyanaznap külön iratban a felperes az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 76a. pontja alapján gyorsított eljárás iránti kérelmet nyújtott be, melyet az Elsőfokú Bíróság 2002. szeptember 12-i határozatával elutasított.
- 14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. október 25-én benyújtott iratban a Schott Glas társaság kérte, hogy az alperes kérelmeinek támogatására beavatkozhatson a jelen ügybe. 2003. január 16-i végzésével az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsának elnöke megengedte e beavatkozást. A Schott Glas 2003. február 19-én benyújtotta a beavatkozási beadványát.
- 15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. november 8-án, illetve 15-én benyújtott iratokban a Svéd Királyság és a Finn Köztársaság kérték, hogy az alperes kérelmeinek támogatására beavatkozhatson a jelen ügybe. 2003. január 16-i végzésével az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsának elnöke megengedte e beavatkozásokat. A Svéd Királyság 2003. március 3-án nyújtotta be beavatkozási beadványát. A Finn Köztársaság lemondott a beavatkozási beadvány benyújtásáról.
- 16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. december 17-én benyújtott keresetlevelével a felperes keresetet indított a Németországi Szövetségi Köztársaság által a felperes javára nyújtott állami támogatásra vonatkozó C 44/2001. sz. hivatalos vizsgálati eljárás eredményeként 2002. október 2-án elfogadott C(2002) 2147. sz. végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránt (T-378/02. sz. ügy). E határozatban a Bizottság úgy tekintette, hogy a TAB kölcsöne és a bankgarancia-átütemezési intézkedés a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül (lásd a fenti 2. pontot).
- 17 A T-198/01. sz., Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság ügyben 2004. július 8-án hozott ítéletével (EBHT 2004., II-2717. o.) az Elsőfokú Bíróság (kibővített ötödik tanács) elutasította a felperes keresetét a T-198/01. sz. ügyben.

- 18 Mivel az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele 2004. szeptember 13-tól módosult, az előadó bírót kinevezték az ötödik tanács elnökének, amelyre következésképp a jelen ügyet osztották.
- 19 2004. december 14-én az Elsőfokú Bíróság felszólította a felperest, hogy tegye meg észrevételeit a jogvita tárgyát illetően a jelen eljárásban, figyelemmel különösen arra, hogy a T-198/01. és T-378/02. sz. ügyekre vonatkozó eljárások során a C 19/2000. és C 44/2001. sz. támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokhoz kapcsolódó különböző dokumentumokat kapott.
- 20 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. január 20-án érkezett válaszában a felperes megerősítette, hogy a T-198/01. és T-378/02. sz. eljárások során hozzáférése volt a fent említett támogatásokra vonatkozó eljárásokkal kapcsolatos bizonyos, a Németországi Szövetségi Köztársaságtól és a Schott Glas-tól származó dokumentumokhoz, köztük az utóbbi 2001. január 23-i, C 19/2000. sz. hivatalos vizsgálati eljárásra vonatkozó észrevételeihez. A felperes azonban pontosította, meg van győződve arról, hogy nem ismeri az alperes birtokában levő és ezen eljárásokra vonatkozó összes dokumentumot. Az említett dokumentumokhoz való hozzáférés biztosításához fűződő érdeke változatlan.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. április 13-án érkezett levélben az Elsőfokú Bíróság felhívására a Bizottság pontosította, hogy még léteznek olyan dokumentumok a birtokában, amelyekhez a hozzáférést megtagadták a felperestől, és amelyeket nem közöltek vele a T-198/01. és T-378/02. sz. ügyek keretében.
- 22 Időközben a kibővített negyedik tanács elnöke a 2005. március 3-i végzésével felfüggesztette az eljárást a T-378/02. sz. ügyben a Bíróságnak a Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság ítélettel – fenti 17. pont – szemben a felperes által benyújtott fellebbezés tárgyában a C-404/04. P. sz. ügyben hozott ítéletének a kihirdetéséig.

- 23 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. május 31-én érkezett levélben az Elsőfokú Bíróság felhívására a Bizottság benyújtotta a felperesnek nyújtott támogatások vizsgálati eljárásaira vonatkozó közigazgatási aktát alkotó dokumentumok teljes listáját.
- 24 A 2006. június 15-i tárgyalás során meghallgatták a felek szóbeli előadásait és az Elsőfokú Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszait. Így a Bizottságot is felszólították, hogy terjessze elő észrevételeit az Elsőfokú Bíróság T-2/03. sz. Vereinfür Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének (EBHT 2005., II-1121. o.; a továbbiakban: a VKI-ügyben hozott ítélet) a jelen ügyre vonatkozó következményeiről.

A felek kérelmei

- 25 A Svéd Királyság és a Finn Köztársaság által támogatott felperes kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a Határozatot, kivéve annyiban, amennyiben az a Schott Glas-ra vonatkozó támogatások folyamatban levő vizsgálati eljárásához közvetlenül kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozik;
  - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.
- 26 A Schott Glas által támogatott Bizottság kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet mint alaptalant;
  - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

Az 1049/2001 rendelet alkalmazásáról

A felek érvei

- 27 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság birtokában levő dokumentumokhoz való, az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hozzáférési jog nem szokványos másodlagos jog, hanem ellenkezőleg, a „demokratikus elvre” tekintettel alapjog jellege van, amelytől az eltérést megszorítóan kell értelmezni.
- 28 A felperes megjegyzi, hogy a jogai az 1049/2001 rendelet alapján történő meghatározásának a kérdését meg kell különböztetni a „felek” jogai valamely állami támogatásra vonatkozó eljárás keretében történő meghatározásának a kérdésétől. A felperes szerint azon tény, hogy az ítélezési gyakorlat nem ismer el számára mint a támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás által érintett fél számára az aktába való betekintéséhez fűződő elsődleges jogot, nem befolyásolhatja az uniós polgárként megillető jogait.
- 29 A Svéd Királyság azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet olyan általános alkalmazású eszköz, mely a nyilvánosság az Unió tevékenységéről való tájékozódásához fűződő jogának a védelmére irányul. Az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett hozzáférési jog kedvezményezettjeinek egyértelmű és pontos meghatározásából következik, hogy a felperes vitathatatlanul közéjük tartozik, és hogy jogosan tarthat igényt arra, hogy az említett rendelet rendelkezéseinek megfelelően megvizsgálják a kérelmét.

- 30 A Bizottság azt állítja, hogy egyrészt a támogatás kedvezményezettjének a közigazgatási aktába való betekintése, és másrészt a 1049/2001 rendelet alapján a dokumentumokhoz való hozzáférés két teljesen külön dolog. A felperes írásbeli beadványaiból kiderül, hogy csak azért fordult az említett renDELETEhez, hogy megkerülje az állami támogatásokra vonatkozó eljÁrÁsi szabályokat, és pótolja az eljÁrÁsi jogok hiányát. Az EK-SzerzŐdés [88]. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szÓló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanÁcsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) egyáltalán nem rendelkezik a dokumentumokhoz és az aktákhoz való hozzáférés jogáról, és az ítélezési gyakorlat úgy tekinti, hogy a támogatások kedvezményezettjeinek eljÁrÁsi jogait akkor tartják tiszteletben, ha felhívták őket az észrevételeik megtételére a közigazgatási eljÁrás során (a Bíróság C-74/00. P. és C-75/00. P. sz., Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 24-én hozott ítélete [EBHT 2002., I-7869. o.], valamint az Elsőfokú Bíróság T-127/99., T-129/99. és T-148/99. sz., Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ügyben 2002. március 6-án hozott ítélete [EBHT 2002., II-1275. o.]), ami a jelen ügyben a felperes esetében megtörtént.
- 31 A Schott Glas úgy érvel, hogy a felperes az 1049/2001 rendeletet az ő vállalkozása belső adatainak megismerésére szolgáló eszközként akarja használni, és a közösségi bíróságoknak a Bizottság közigazgatási eljÁrÁsaiban a felek aktába való betekintéshez fűzŐdő jogára vonatkozó állandó ítélezési gyakorlatát meg akarja kerülni. Az 1049/2001 rendelet politikai célkitűzésével – azaz hogy amennyire lehetséges, teljes rálátást biztosítson a Közösség polgárának a közösségi intézmények döntéshozatali folyamatára – egyértelműen ellentétes lépésről van szÓ. A Schott Glas hozzáteszi, hogy az 1049/2001 rendelet nem létezett a Jenaer Glaswerk vállalkozás magánosítására vonatkozó C 58/91 (NN 144/91). sz. hivatalos vizsgálati eljÁrás idején, és hogy következésképp nem számíthatott arra, hogy egy versenytárs később hozzá akar férni az ezen eljÁrásra vonatkozó dokumentumokhoz.
- 32 Megállapítja, hogy a SzerzŐdés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szÓló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanÁcsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) rendelkezései az aktába való betekintésre vonatkozóan arra utalnak, hogy e rendelet a *lex specialis* az 1049/2001 renDELETEhez képest. Ha másképp lenne, az eljÁrás felei és harmadik személyek egyszerűen az 1049/2001 renDELETEre hivatkozva megkerülhet-

nék a hozzáférési jognak az 1/2003 rendelet 27. cikkében megállapított korlátait. Ugyanez lenne igaz az állami támogatásokra vonatkozó eljárásra, amely során a harmadik személyek részvételének korlátai egyrészt a 659/1999 rendeletből, másrészt az ítélkezési gyakorlatból erednek.

33 Másfelől, az 1049/2001 rendeletből következik, hogy „az aktába való betekintés” és a „dokumentumhoz való hozzáférés” nem egyenértékű fogalmak, és hogy a dokumentumhoz való hozzáférési jog feltételezi a kívánt dokumentumnak a kérelemben oly módon történő leírását, hogy az azonosítható legyen. E rendelet nem teremt olyan jogot a polgárok számára, amely lehetővé tenné az érintett szerv aktáiba avégett történő betekintést, hogy azokban számukra esetleg érdekes dokumentumokat találjanak, amely következtetés annál is inkább elkerülhetetlen, mivel a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet nem kell indokolni. A jelen esetben a felperes megelégedik azzal, hogy tömören hozzáférést kér a hivatkozott állami támogatásra vonatkozó állítólagos eljárást érintő „minden dokumentumhoz”, ami nem meglepő, hiszen a felperes maga is elismeri, hogy eddig ismeretlen dokumentumokat keres.

34 A Schott Glas arra következtet, hogy a felperes alaptalanul hivatkozik az 1049/2001 rendeletre, és hogy a hozzáférés iránti kérelmét – bármi is legyen a tárgya – nem az említett rendelet rendelkezései alapján kell megítélni, hanem a támogatási eljárásokban az aktába való betekintés engedélyezésére vonatkozó szabályok alapján.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

35 Tény, hogy a felperes az 1049/2001 rendeletre alapozott, a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtott be, és hogy a Bizottság a Határozatban megtagadta a kért dokumentumokhoz való hozzáférést, kifejezetten az említett rendelet 4. cikke (2) bekezdésére hivatkozva, amely előírja egyrészt az ellenőrzések és vizsgálatok céljának védelmén, másrészt a jogi személy kereskedelmi érdekein alapuló kivételeket.

- 36 A Bizottság – akit a tárgyaláson azon érvelése értelméről kérdeztek, amely szerint „a felperes kérelme [...] nem tűnik úgy, hogy az 1049/2001 rendelet védelmi hatálya alá tartozik”, amelyhez az érdekelt csak azért folyamodott, hogy megkerülje az állami támogatásokra vonatkozó eljárási szabályokat – egyértelműen megállapította, hogy ezen aktus teljesen alkalmazható a jelen esetben, de hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett kivétel megengedi neki, hogy megtagadja a támogatásokra vonatkozó, folyamatban levő eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést, hasonlóan a felperes által kért dokumentumokhoz.
- 37 A jelen jogvita által felvetett kérdés tehát az, hogy a Bizottság helyesen alkalmazta-e a hozzáférési jog alól az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt kivételt.
- 38 A beavatkozási beadványában a Schott Glas lényegében azzal érvelt, hogy az 1049/2001 rendelet kizárólag a közösségi jogalkotási folyamat során benyújtott dokumentumokra alkalmazandó, hogy a hozzáférés iránti kérelmet nem az említett rendelet rendelkezései alapján kellett volna megítélni, hanem a támogatásokra vonatkozó eljárásokban az aktába való betekintés engedélyezésére vonatkozó szabályok alapján, és végül, hogy az említett rendelet nem alkalmazható azon dokumentumokra, amelyek a hatálybalépése, azaz 2001. december 3. előtt jutottak az intézmények birtokába. Ezen érvelés annak bizonyítására is vonatkozik, hogy az 1049/2001 rendelet vagy nem alkalmazható a jelen esetben, vagy jogellenes jogi alapnak minősül a Határozat tekintetében.
- 39 Következésképp, feltéve hogy ezen érvelés az Elsőfokú Bíróság által elfogadható, azon következtetést engedi meg, hogy a Határozat jogellenes. Fel kell idézni, hogy a Schott Glas-nak az Elsőfokú Bíróság megengedte, hogy beavatkozzon a jelen ügybe a Bizottság kérelmeinek támogatására, aki a megsemmisítés iránti kereset elutasítását kérte.

40 Azonban a Bíróság alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése alapján, mely ezen alapokmány 53. cikkére figyelemmel az Elsőfokú Bíróságra is alkalmazandó, a beavatkozási kérelem tárgya nem lehet más, mint a felek egyike kérelmeinek támogatása. Továbbá az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikkének 3. §-a szerint a beavatkozónak a jogvitát a beavatkozáskor fennálló állapotban kell elfogadnia. E rendelkezések ugyan nem zárják ki, hogy a beavatkozó az általa támogatott fél érveitől eltérő érveket adjon elő, de csak azzal a feltétellel, ha a jogvita keretét nem módosítja, és a beavatkozás célja ez utóbbi fél kérelmeinek támogatása marad (lásd a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 52. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

41 A jelen esetben mivel egyrészt, feltéve hogy megalapozott, a Schott Glass érvelése a Határozat jogellenességére engedett következtetni, másrészt pedig a Bizottság kérelmei e megsemmisítés iránti kereset elutasítására irányulnak, és azokat nem támasztják alá a Határozat jogellenességének megállapítására vonatkozó jogalapok, úgy tűnik, hogy az említett érvelés megvizsgálása azon hatással járna, hogy módosítaná a jogvitának a keresetlevél és az ellenkérelem által meghatározott keretét. Ezen érvelést tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani (lásd ebben az értelemben a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 53. és 54. pontját).

A jogvita tárgyáról

A felek érvei

42 A felperes hangsúlyozza, hogy a támogatásokra vonatkozó, „minden” őt érintő eljárással – azaz a C 19/2000. és C 44/2001. sz., valamint a Schott Glas-ra vonatkozó eljárásokkal, beleértve az annak magánosítására vonatkozó eljárást is –, kapcsolatos dokumentumhoz hozzáférést kért.

43 A Határozat így négy külön, a következőkre vonatkozó csoportba tartozó dokumentumhoz való hozzáférés megtagadását tartalmazza:

- a C 19/2000. sz. támogatásra vonatkozó befejezett eljárás;
- a C 44/2001. sz. támogatásra vonatkozó folyamatban levő eljárás;
- a Jenaer Schott Glas magánosításának keretében támogatásra vonatkozó befejezett eljárás vagy eljárások;
- a Schott Glas türingiai új beruházását érintő támogatásra vonatkozó, folyamatban levő eljárás vagy eljárások;

[...]

44 A felperes megállapítja, hogy ha a Határozatot úgy kell értelmezni, hogy az csak a folyamatban levő C 44/2001. sz. támogatásra vonatkozó eljárással és a Schott Glas tekintetében a támogatásokra vonatkozó folyamatban levő vizsgálati eljárással kapcsolatos dokumentumokat érinti, az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdését kell alkalmazni. Így a kért egyéb dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet illetően a Bizottság válaszában hiánya megtagadható elutasító határozattal ér fel. A felperes azt is pontosítja, hogy jelen kereset kizárólag az előző pontban említett dokumentumok három első csoportjára vonatkozóan irányul a hozzáférés megtagadására.

- 45 A felperes vitatja a Bizottság azon érvelését, amely szerint a „Schott Glas Jena” vállalkozásnak nyújtott állami támogatásokra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem túl pontatlanul volt megfogalmazva, nem fedhette le tehát a Jenaer Glaswerke 1992-ben történt magánosítása során az állami támogatások nyújtására vonatkozó dokumentumokat. A felperes szerint a Bizottság számára nyilvánvalónak kellett lennie, hogy a hozzáférés iránti kérelem kiterjedt az említett dokumentumokra is, még akkor is, ha a szóban forgó támogatásra vonatkozó eljárást nem is a „Schott Glas Jena” név alatt folytatták. Ezt azon tény igazolja, hogy a Bizottságnak, legalábbis az ellenkérelmében, nem volt gondja a szóban forgó eljárás azonosításával.
- 46 A Bizottság azt állítja, hogy egyetlen, a „Schott Glas, Jena” társaságnak – amely megnevezést kifejezetten használták a hozzáférés iránti kérelmekben – adott állami támogatásokra vonatkozó dokumentum sincs a birtokában, de rendelkezik a Schott Lithotec AG-nak adott támogatások vizsgálati eljárására vonatkozó aktával. Megjegyzi, feltételezte, hogy a felperes utóbbi vállalkozásnak adta a „Schott Glas” nevet, és hogy ennél fogva a Schott Lithotec AG-t érintően támogatásra vonatkozó folyamatban levő eljárásra tekintettel utasította el a hozzáférés iránti kérelmet. E megállapítások végeredményben nem relevánsak, figyelemmel a jogvita tárgyának a keresetlevélben adott meghatározásra.
- 47 Az alperes azt is állítja, hogy nincs aktája a keresetlevélben használt megfogalmazás szerinti, „a Jenaer Schott Glas magánosítása során” befejezett, támogatásra vonatkozó eljárásról, mivel a Schott Glas vállalkozás ötven éve a magánszektorhoz tartozik, tehát nem magánosították. Megjegyzi, hogy a Schott Glas részt vett a Jenaer Glaswerk vállalkozás magánosításában azáltal, hogy 1 német márkáért megszerezte a tőkéje egy részét, amely műveletet az 1992 januárjában indított C 58/91. (NN 144/91) sz. hivatalos vizsgálati eljárás végén nem tekintették úgy, mint ami támogatás elemet tartalmaz.
- 48 Azon tényre, hogy a felperes a fent említett eljárásra vonatkozó aktába is be akart tekinteni, nem is hivatkoztak a hozzáférés iránti kérelemben, és először a keresetlevélben jelent meg. Ilyen körülmények között a Bizottság jogszerűen tekintette

úgy, hogy a felperes kérelmének csak a Schott Lithotec AG-nak adott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás aktájába való betekintés volt a tárgya.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 49 A Határozat és az alperes írásbeli beadványainak együttes olvasatából következik, hogy utóbbi először is a felperesnek nyújtott állami támogatásokra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést tagadta meg, amely dokumentumok a C 19/2000. és C 44/2001. számú eljárásokra vonatkoznak. A Bizottság ugyanis megállapítja, hogy lehetetlen külön kezelni a két eljárás dokumentumait, mivel utóbbiak ugyanazokra a szerkezetátalakítási intézkedésekre vonatkoznak, és ugyanazokon a dokumentumokon nyugszanak.
- 50 A Bizottság másodsorban úgy tekintette, hogy „a Bizottságnak a Schott Glas, Jena vállalkozás javára szóló állami támogatásokra vonatkozó aktáiban levő minden dokumentum[hoz]” való hozzáférés iránti kérelem „a Schott Glas kelet-németországi új fontos beruházási terveire vonatkozó multiszektoriális keretben történő előzetes bejelentést” takarja. A Bizottság a hozzáférési jog alól az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt, egyrészt az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére, másrészt a jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivételekre alapozva elutasította e kérelmet.
- 51 Keresetlevelében a felperes megállapította, hogy a Schott Glas-ra vonatkozó hozzáférés iránti kérelmének kettős jelentése van, amennyiben a következőkre vonatkozó dokumentumokra irányul:

- a) a Jenaer Schott Glas magánosításának keretében támogatásokra vonatkozó befejezett eljárás vagy eljárások;

- b) a Schott Glas türingiai új beruházását érintő támogatásra vonatkozó, folyamatban levő eljárás.

52 A felperes azt is kijelentette, hogy a jelen kereset nem irányul az előző pont b) alpontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának megsemmisítésére, és hogy ha a Határozatot úgy kell értelmezni, hogy csak ez utóbbi dokumentumokra vonatkozik és az a) pontban említettek nem, az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdését kell alkalmazni. Az előző pont a) alpontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet illetően a Bizottság válaszában hiánya egyenértékű a hozzáférés hallgatóságos elutasításával, amely ellen keresetet lehet indítani az Elsőfokú Bíróság előtt.

53 Tény, hogy a Bizottság a Schott Glas-ra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmet – legalábbis ahogyan a Bizottság értette, figyelemmel a megfogalmazására, azaz a fenti 51. pont b) pontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet – kifejezetten elutasító határozatot hozott.

54 Ami a fenti 51. pont a) pontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem hallgatóságos elutasításának fennállását illeti, meg kell határozni, hogy a Bizottság ésszerűen felfoghatta-e a Schott Glas-ra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelem kettős jelentését, ahogyan a fenti 51. pont emlékeztet rá. Ugyanis csak akkor lehet úgy tekinteni, hogy a közigazgatás hallgatása elutasító határozatnak minősül, ha e közigazgatásnak módjában állt érdemben nyilatkozni, tehát megérteni, hogy mit kértek tőle.

- 55 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy mind a hozzáférés iránti eredeti kérelem, mind a megerősítő kérelem általános kifejezésekkel van megfogalmazva, és hogy egyáltalán nem utalnak a Jenaer Glaswerke vállalkozásra, annak magánosítására vagy egy adott időszakra.
- 56 A felperes csak a keresetlevélben említette meg először „a Schott Glas magánosítás [át]” illető támogatásokra vonatkozó eljárással vagy „a Jenaer Schott Glas”-szal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet. A felperes, miközben azt állította, hogy a Bizottság számára „nyilvánvalónak” kellett lennie, hogy a hozzáférés iránti kérelem a Jenaer Glaswerke 1992-ben történt magánosítása keretében az állami támogatások nyújtására vonatkozó dokumentumokra is irányult, az Elsőfokú Bíróságnak a jelen jogvita tárgyára vonatkozó kérdéséről a válaszában elismerte a kérelme pontosságának elégtelenségét, azáltal hogy vállalta a Svéd Királyság arra vonatkozó érvelését, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti segítségnyújtási kötelezettségét.
- 57 Az ellenkérelemből kiderül továbbá, hogy a Bizottságnak foglalkoznia kellett a kérelem értelmezésével, hogy a ténylegesen – de csak részben – a felperes várakozásainak megfelelő értelmet adjon annak. Az alperes így megállapítja, hogy a felperes „nem pontosította, mit ért[ett] »a Bizottság aktáiban levő, a Schott Glas, Jena vállalkozás javára nyújtott állami támogatásra vonatkozó minden dokumentum [alatt]«” és „feltételezte”, hogy a felperes tévedésből használta a „Schott Glas” nevet, mivel a támogatásokban részesülő vállalkozás – amely a Határozat meghozatalának idején folyamatban levő vizsgálati eljárás tárgyát képezte – megnevezése „Schott Lithotec AG” volt.
- 58 Arra kell következtetni, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelmének megfogalmazása nem tehető lehetővé a Bizottságnak, hogy kettős jelentést értsen alatta, és hogy következőképp nem lehetett úgy tekinteni, hogy a Bizottság hallgatólagosan megtagadta a fenti 51. pont a) pontjában említett dokumentumokhoz való hozzáférést.

- 59 Az előző megállapításokból következik, hogy a Bizottság a Határozatban egyrészt a felperesnek nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárással, másrészt pedig „a Schott Glas türingiai új beruházását” érintő támogatásokra vonatkozó folyamatban levő eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz tagadta meg a hozzáférést, mivel felidézte, hogy a Határozat e második része nem képezte a felperes által benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyát.
- 60 Ilyen körülmények között a kereset „a Jenaer Schott Glas magánosításának keretében támogatásokra vonatkozó befejezett eljárás[sal]” kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés állítólagos hallgatóságos megtagadásának megsemmisítésére irányuló részében elfogadhatatlan.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének a hozzáférési jog alól az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére alapított kivételt illető megsértéséről

- 61 A megsemmisítésre vonatkozó, fent említett jogalap alátámasztására a Svéd Királyság által támogatott felperes több kifogást emel. Először is, a Bizottság a kért dokumentumokhoz való hozzáférést anélkül tagadta meg, hogy azok mindegyikére konkrét vizsgálatot folytatott volna. Másodszer, az alperes alaptalanul támaszkodott a valamely tagállammal szembeni kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokat érintő dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozó ítélkezési gyakorlatbeli megoldásokra, amelyek nem hasonlíthatók a támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokhoz. Harmadszer, a Bizottság figyelmen kívül hagyta a részleges hozzáférési jogot. Negyedszer, az érdekeknek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében írt egyensúlyának a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez kellett volna vezetnie.
- 62 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy mindenekelőtt a hozzáférés iránti kérelemben említett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának hiányára alapított kifogást kell elemezni.

A felek érvei

- 63 A felperes úgy érvel, hogy a Határozat indokolása azt mutatja, hogy a Bizottság szerint a természetük miatt soha nem lehet megengedni az olyan dokumentumokhoz való hozzáférést, amelyek támogatásra vonatkozó folyamatban levő eljárásokat érintenek. A felperes azt állítja, hogy az alperes tehát a szóban forgó támogatásra vonatkozó eljárástól és az érintett dokumentumoktól függetlenül tagadta meg a kért dokumentumokhoz való hozzáférést.
- 64 Mind az 1049/2001 rendelet 4. cikkének szövegéből, mind az ítélkezési gyakorlatból kiderül, hogy ellenkezőleg, a Bizottságnak minden egyes egyedi esetben konkrétan kell megvizsgálnia, hogy a szóban forgó dokumentumhoz való hozzáférés ténylegesen hátrányosan befolyásolhatja a vizsgálati eljárást. A felperes emlékeztet arra, hogy „azon körülmény, hogy a szóban forgó dokumentum vizsgálati tevékenységre vonatkozik, önmagában nem elég a hivatkozott kivétel alkalmazásának igazolásához” (az Elsőfokú Bíróság T-20/99. sz., Denkvit Nederland kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3011. o.] 45. pontja).
- 65 A Bizottság azt sem bizonyította, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés akadályozhatta volna a felperest érintő támogatásra vonatkozó, a hozzáférés iránti kérelem időpontjában már befejezett eljárást. A felperes szerint végeredményben lehetetlen e bizonyítékkal szolgálni. Utóbbi emlékeztet arra, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a (2) bekezdés kivételei csak azon időszakra alkalmazandók, amely alatt a védelmi cél indokolt. Ami az ellenőrzéseket és a vizsgálatokat illeti, azoknak a természetéből is ered, hogy a hozzáférés megtagadásának semmilyen igazolása nem jöhet számításba, ha már egyszer lezárták a szóban forgó vizsgálatot.

66 A felperes megjegyzi, hogy a Bizottság a részleges hozzáférést tagadta meg, olyan általános indoklásra alapozva ezen elutasítást, amely szerint „a dokumentumok nem választhatók szét bizalmas és nem bizalmas részekre”, azon elvnel fogva, hogy a támogatásra vonatkozó eljárással kapcsolatos minden dokumentum kizárólag a Bizottság és a tagállam között cserélődik, senki más nem férhet hozzájuk, még az eljárás befejezése után sem.

67 A Svéd Királyság azt állítja, hogy a Határozatból és az alperes által a jelen eljárás keretében elfogadott közös álláspontból kiderül, hogy a Bizottság nem végezte el az azon dokumentumokban foglalt információk konkrét értékelését, amelyekhez hozzáférést kértek. A Bíróság és az Elsőfokú Bíróság az előző szabályozás hatására több alkalommal pontosította, hogy valamely hozzáférés iránti kérelem bármilyen vizsgálatának azon információra kell vonatkoznia, melyet a dokumentum tartalmaz, amely elv még az 1049/2001 rendelet keretében is alkalmazandó. Ilyen vizsgálat hiányában lehetetlen lenne meghatározni, hogy fennállnak-e olyan védendő érdekek, amelyek indokolják, hogy a dokumentumot titokban tartsák, vagy megvalósítani az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett érdekegyensúlyt. Az *in concreto* értékelés szintén elengedhetetlen a részleges hozzáférés lehetőségének megállapításához. E következtetés elkerülhetetlen, bármi is legyen az alkalmazandó kivétel.

68 A Bizottság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság T-191/99. sz., Petrie és társai kontra Bizottság ügyben 2001. december 11-én hozott ítéletében (EBHT 2001., II-3677. o.) kifejezésre juttatott azon feltevés, amelyen a Határozat alapult, korlátozás nélkül alkalmazandó a támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokra, amelyek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében kétségkívül „vizsgálatok”.

- 69 A Bizottság megállapítja, hogy mint a kötelezettségzegés megállapítása iránti eljárásokban, a támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokban is őszinte és jóhiszemű együttműködésnek kell lennie a Bizottság és a tagállam között, amely kizárja, hogy harmadik személyek hozzáférjenek az ezen eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz, azok befejezése előtt. Addig, ameddig a támogatások vizsgálati eljárása nem fejeződött be, szerinte nem lehet a nyilvánosságnak hozzáférési jogot adni a dokumentumokhoz, míg az ezen eljárásban érdekelt felek, akik nem élhetnek a védelemhez való joggal, nem élveznek ilyen jogot.
- 70 A Bizottság azt állítja, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelme támogatásokra vonatkozó folyamatban levő vizsgálati eljárással kapcsolatos dokumentumokra vonatkozik. A Bizottság két határozatot hozott a felperes által az írásbeli beadványaiban ilyen formában bemutatott átfogó szerkezetátalakítási terv két felére vonatkozóan. Az alperes megállapítja, hogy a folyamatban levő, C 44/2001. sz. támogatásra vonatkozó eljárás ugyanazokat a szerkezetátalakítási intézkedéseket érinti, és ugyanazokon a dokumentumokon alapszik, mint a C 19/2000. sz. támogatásra vonatkozó eljárás, és arra a következtetésre jut, hogy ezért a szóban forgó két eljárásra vonatkozó aktába való betekintés iránti kérelmet együtt kell kezelni.
- 71 A Bizottság azzal érvel, hogy a jelen jogvita különbözik attól, amely a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – alapjául szolgált, amely egy kartellre vonatkozó, már befejezett eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozott. Mivel a jelen esetben állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemről van szó, a Petrie és társai kontra Bizottság ítéletből – fenti 68. pont – levont elvek szerinte átfogó választ tettek lehetővé, tehát nem volt szükséges konkrétan és egyenként elemezni az említett kérelemben érintett dokumentumokat.
- 72 A Schott Glas megjegyzi, hogy a rá vonatkozó két támogatási ügygel kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem felperes általi benyújtásának idején a C 44/2001. sz. eljárás még folyamatban volt. A C 19/2000. sz. és a

C 44/2001. sz. támogatásokra vonatkozó két eljárás közötti tárgyi kapcsolatot maga a felperes is többször kiemelte. A Schott Glas ebből arra következtet, hogy a felperes hozzáférést kért a dokumentumokhoz, pedig olyan eljárásban volt folyamatban vizsgálat, amelyben a Bizottság még nem hozott határozatot.

- 73 Úgy véli, hogy a Bizottságnak a jelen esetben az 1049/2001 rendelet alóli kivételeket a harmadik személyeknek a támogatásokra vonatkozó eljárásokban való részvételi jogaira vonatkozó állandó elveknek megfelelően kellett értelmeznie, és hogy jogosan tekintette úgy, hogy a felperes által kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele jelentősen hátrányosan befolyásolná a vizsgálatok célját (az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése) és a Bizottság döntéshozatali eljárását a C 44/2001. sz. ügyben (az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 74 Az 1049/2001 rendelet 2., 4. és 6–8. cikkéből adódóan az intézmény, melyhez az 1049/2001 rendeletre alapított kérelmet intéztek dokumentumhoz való hozzáférés iránt, köteles e kérelmet megvizsgálni, és arra választ adni, így különösen azt meghatározni, hogy a kért dokumentumok az e rendelet 4. cikkében írt kivételek valamelyikének hatálya alá tartoznak-e (a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 67–68. pontja).
- 75 A jelen esetben a Bizottság megtagadta a felperesnek nyújtott állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést, a hozzáférési jog alól az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmén alapuló kivételre hivatkozva.

76 Meg kell állapítani, amint azt a Bizottság javasolja – amelynek sem a felperes, sem a Svéd Királyság nem mondott ellent –, hogy a hozzáférés iránti kérelemben említett dokumentumok ténylegesen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti „vizsgálat[ra]” vonatkoznak.

77 Márpedig önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum egy kivétellel védett érdeket érint, nem lehet elégséges indoka e kivétel alkalmazásának (lásd ebben az értelemben a Denkvit Nederland kontra Bizottság ítélet – fenti 64. pont – 45. pontját). Kivétel alkalmazása főszabály szerint csupán abban az esetben lehet igazolható, ha az intézmény előzetesen értékelte egyfelől, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket, másfelől, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti esetekben azt, hogy fűződik-e az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek. Másrészt, a védett érdek sérelme kockázatának ésszerűen előreláthatónak és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-211/00. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-485. o.] 56. pontját). Így a vizsgálatot, amit az intézménynek elvileg a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-14/98. sz., Hautala kontra Tanács ügyben 1999. július 19-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2489. o.] 67. pontját; a T-188/98. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2000. április 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1959. o.] 38. pontját és a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 69. és 74. pontját).

78 Az 1049/2001 rendeletről következő továbbá, hogy a 4. cikk (1)–(3) bekezdésében említett minden kivétel „valamely dokumentumra” alkalmazandóként van meg-

fogalmazva. E konkrét vizsgálatot következésképpen a kérelemmel érintett minden egyes dokumentumra el kell végezni (a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 70. pontja).

- 79 Fontos továbbá hangsúlyozni, hogy ellentétben az absztrakt és átfogó vizsgálatral, egyedül e vizsgálat teheti lehetővé, hogy az intézmény a kérelmező részére a részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét mérlegelje az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megfelelően (a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 73. és 75. pontja), valamint hogy a hozzáférési jog alóli kivételek *ratione temporis* alkalmazását illetően az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy e rendelet (1)–(3) bekezdése szerinti kivételek kizárólag azon időszak alatt alkalmazandók, amely során a védelem „a dokumentum tartalmára” tekintettel igazolható.
- 80 A jelen esetben a Határozat indokolásából nem derül ki, hogy a Bizottság a hozzáférés iránti kérelemben említett dokumentumok tartalmának konkrét és egyenkénti értékelését végezte el. A Bizottság egyébként sem az ellenkérelmében, sem a 2005. április 13-i észrevételeiben, sem a tárgyalás során nem állította, hogy végzett ilyen vizsgálatot. A Határozat szövege elárulja, hogy az alperes azt nem a szóban forgó dokumentumok által hordozott információkra alapozta, hanem a dokumentum-kategóriánkénti általános elemzésre, megkülönböztetve egyrészt az érintett tagállammal váltott levelezést, másrészt pedig a hivatalos vizsgálati eljárás során az érdekelt felek által előterjesztett észrevételeket.
- 81 Nem derül ki a Határozatból az sem, hogy a Bizottság konkrétan ellenőrizte, hogy a kérelemben említett minden egyes dokumentum a két meghatározott kategória valamelyikébe tartozik.
- 82 Épp ellenkező következtetést lehet levonni azon pervezető intézkedésből, melynek célja a Bizottság felszólítása volt arra, hogy a felperesnek nyújtott támogatások vizsgálati eljárására vonatkozó közigazgatási aktát alkotó dokumentumok teljes listáját közölje az Elsőfokú Bírósággal.

83 E lista megvizsgálása ugyanis azt mutatja, hogy a Határozat meghozatalakor a Bizottság birtokában levő különböző dokumentumok nem tartoznak sem az érintett tagállammal váltott levelezés, sem az érdekelt felek által előterjesztett észrevételek közé, azaz:

- a Bizottság 2000. december 28-i levele, amelyben felhívta a Schott Glas-t, hogy a C 19/2000 hivatalos vizsgálati eljárás keretében válaszoljon egy sor kérdésre (39. sz. dokumentum);

- a Versenypolitikai Főigazgatóság feljegyzései, melyekben a Bizottság különböző szervezeti egységeitől az általa megalkotott határozattervezetekre vonatkozóan információkat vagy véleményeket kér (3., 18., 45. és 54. sz. dokumentumok) és e szervezeti egységek válaszai (4., 19., 20., 46–49. sz. dokumentumok);

- a Versenypolitikai Főigazgatóságnak a Bizottság felelős tagjához intézett feljegyzései (12., 17., 44. és 79. sz. dokumentumok);

- a Versenypolitikai Főigazgatóság belső feljegyzései az akta állapotáról (8., 13., 33. és 36. sz. dokumentumok).

- 84 A Bizottság – amikor a tárgyaláson a felperes hozzáférés iránti kérelmében említett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának lefolytatására vonatkozó kötelezettség be nem tartásáról kérdezték – a válaszában a jelen jogvita és a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – alapjául szolgáló ügy tényállása közötti különbséget hangsúlyozta. Az alperes szerint az olyan esetekben, mint a jelenlegi, amikor a hozzáférés iránti kérelem támogatásokra vonatkozó folyamatban levő vizsgálati eljárással kapcsolatos dokumentumokat érint, nem szükséges konkrét és egyenkénti vizsgálat, és az említett dokumentumok bizalmas kezelésén alapuló, átfogó válasszal kell szolgálni a hozzáférési jog alóli, a vizsgálatok védelmére vonatkozó kivétel alkalmazásának keretében.
- 85 Meg kell állapítani, hogy az intézmény azon kötelezettsége, hogy a hozzáférés iránti kérelemben említett dokumentumok tartalmát konkrétan és egyenként értékelje, elvi megoldást jelent (a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 75. pontja), amely az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében említett minden kivételre alkalmazandó, bármi is legyen azon terület, amelyhez a kért dokumentumok kapcsolódnak, legyen szó akár többek között a kartellek, mint a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – alapjául szolgáló eljárásban, vagy az állami támogatások vizsgálatának területéről.
- 86 Az biztos, hogy az említett vizsgálat szükségtelen lehet, ha az adott ügy egyedi körülményei alapján egyértelmű, hogy a hozzáférést meg kell tagadni vagy éppen hogy meg kell adni. Ez lehet a helyzet többek között akkor, ha egyes dokumentumok vagy nyilvánvalóan teljes egészükben a hozzáférési jog alóli kivétel hatálya alá tartoznak, vagy éppen ellenkezőleg, nyilvánvalóan teljes egészükben hozzáférhetőek, vagy a Bizottság azokat ugyanilyen körülmények között már konkrétan és egyenként értékelte (a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 75. pontja).
- 87 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a felperes kérelme azon dokumentumokra vonatkozott-e, amelyeket az eset körülményei alapján nem volt szükséges konkrétan és egyenként értékelni.

- 88 A Határozatban a Bizottság megindokolta az ellenőrzések és vizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel alkalmazását, azzal érvelve, hogy valamely állami támogatásnak az egységes piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozóan folyamatban levő vizsgálatok során a Bizottság, a tagállam és az érintett vállalkozások közötti jóhiszemű együttműködés és kölcsönös bizalom nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a különböző „felek” szabadon kifejezhessék magukat, valamint hogy az e vizsgálatokra vonatkozó különböző dokumentumok hozzáférhetővé tétele „e párbeszéd veszélyeztetésével hátrányosan befolyásolhatná e panasz megvizsgálásának a lefolytatását”.
- 89 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a felperesnek nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás közigazgatási aktájának összességére alkalmazandó ilyen általános értékelés nem bizonyítja az eset olyan sajátos körülményeinek fennállását, amelyek azon vélekedést teszik lehetővé, hogy nem volt szükséges az azt alkotó dokumentumok konkrét és egyenkénti értékelésének lefolytatása. Különösen nem bizonyított, hogy e dokumentumok nyilvánvalóan teljes egészükben a hozzáférési jog alóli kivétel hatálya alá tartoznak.
- 90 Amint az megállapításra került a fenti 81. pontban, nem derül ki a Határozatból, hogy a Bizottság konkrétan ellenőrizte, hogy a kérelemben említett minden egyes dokumentum a két meghatározott kategória valamelyikébe tartozik. Épp ellenkezőleg, a fenti 82. pontban említett pervezető intézkedésből következik, hogy a Bizottság birtokában levő több dokumentum nem tartozik e kategóriák egyikébe sem, következésképp hogy e dokumentumok két kategóriára osztása nem pontos. E pontatlan kategorizálás megállapítása mindenestre megakadályozza, hogy a kérelemben említett dokumentumok összességét úgy lehessen tekinteni, hogy a Határozatban említett kivétel alá tartoznak (lásd ebben az értelemben a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 83. pontját).
- 91 Ezen túlmenően azt is meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban, majd az ellenkérelemben is kifejtett megfontolások homályosak és általánosak. E megfontolások egyenkénti, azaz dokumentumról dokumentumra haladó vizsgálat hiányában nem teszik lehetővé kellő bizonyossággal és minden

körülményre kiterjedő jelleggel annak feltételezését, hogy a Bizottság érvelése – még ha elvileg megalapozott is – a felperesnek nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás közigazgatási aktájának összes dokumentumára alkalmazható. A Bizottság félelmei pusztá állítások, és ezért túlságosan hipotetikusak (a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 84. pontja).

92 E tekintetben legalábbis paradoxnak tűnik a Bizottság, a tagállam és „az érintett vállalkozások” közötti őszinte és közvetlen párbeszéd szükségességére hivatkozni a jóhiszemű együttműködés és kölcsönös bizalom légkörével összefüggésben, éppen annak megtagadása végett, hogy az érintett „felek” egyike tudomást szerezzen a viták tárgyát is közvetlenül érintő minden információról.

93 Továbbá, ami a hivatkozott kivétel *ratione temporis* alkalmazhatóságát illeti, a Bizottság a „folyamatban levő vizsgálatok[ra]” vonatkozó dokumentumokra hivatkozik, amely általános jellegű megfogalmazás nem teszi lehetővé kellő bizonyossággal azon következtetést, hogy a hozzáférés iránti kérelemben említett minden dokumentum a Határozat meghozatalának napján az említett kivétel alá tartozhatott, mivel emlékeztet, hogy 2002. május 28-án a C 19/2000. sz., támogatásra vonatkozó eljárást már befejezték.

94 Meg kell állapítani továbbá, hogy kivételesen és egyedül akkor, ha a dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálata rendkívüli súlyos, az ésszerű elvárhatóság kereteit meghaladó adminisztratív tehernek bizonyul, e vizsgálati kötelezettségtől el lehet térni (a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 112. pontja).

- 95 A jelen esetben tény, hogy a Bizottság sem a Határozatban, sem az írásbeli beadványaiban, sem a tárgyaláson nem hivatkozott a felperes hozzáférés iránti kérelmének vizsgálatával kapcsolatban többletmunkára.
- 96 Ilyen körülmények között, a Schott Glas azon érvelését, amely szerint nem várható el komolyan a Bizottságtól, hogy olyan „jelentős adminisztratív erőfeszítést” tegyen, amely a bizalmas információk és nem bizalmas információk közötti különbségtétel érdekében az állami támogatásra vonatkozó teljes eljárási akta vizsgálatával jár, amennyiben a felperesnek nincs méltó védelemhez való joga arra, hogy betekintessen a szóban forgó dokumentumokba, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.
- 97 Fel kell idézni ugyanis, hogy a Bíróság alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikkének (4) bekezdése feljogosítja a beavatkozót, hogy önállóan felhozzon nemcsak érveket, hanem jogalapokat is, amennyiben azok az egyik fél kérelmének támogatására irányulnak, és nem teljesen idegenek a felperes és az alperes közti jogvita alapját képező megfontolásoktól, ami a jogvita tárgyának megváltozását eredményezné (lásd az Elsőfokú Bíróság T-171/02. sz., Regione autonoma della Sardegna kontra Bizottság ügyben 2005. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2123. o.] 152. pontját).
- 98 A jelen esetben, amint az fent kifejtésre került, a keresetlevél és az ellenkérelem, valamint a felperes és a Bizottság által az Elsőfokú Bíróságnak a jogvita tárgyára vonatkozó kérdésére válaszul megfogalmazott észrevételeinek tartalma nem fed fel semmilyen problémát a hozzáférés iránti kérelem feldolgozása által megkövetelt munkaterhet illetően. Ilyen körülmények között, a Schott Glas-nak a hozzáférés iránti kérelem feldolgozása által megkövetelt „jelentős adminisztratív erőfeszítést” illető érvelését nem lehet a jelen jogvita tárgyához kapcsolódónak tekinteni.

99 Végül meg kell állapítani, hogy a Schott Glas a beavatkozási beadványában az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében írt kivételre hivatkozik. A Schott Glas azt állítja, hogy a Bizottság jogosan jutott azon következtetésre, hogy a felperes által kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele jelentősen hátrányosan befolyásolná az intézmény döntéshozatali eljárását a C 44/2001. sz. eljárásban. Mivel azonban a Bizottság a Határozatban nem hivatkozott e kivételre, az Elsőfokú Bíróságnak nem feladata ezen intézmény helyébe képzelnie magát annak meghatározása érdekében, hogy a kivétel tényleg alkalmazható-e a kérelemben említett dokumentumokra (lásd ebben az értelemben a VKI-ügyben hozott ítélet – fenti 24. pont – 91. pontját).

100 Az előző megállapításokból következik, hogy a hozzáférés iránti kérelemben említett dokumentumok konkrét és egyenkénti vizsgálatának hiányára alapított kifogást el kell fogadni, valamint hogy a Bizottság részéről a felperessel szemben a hozzáférés pusztá megtagadása következképp téves jogalkalmazás. Ezért úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdését, ennél fogva a Határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy a felperes és a Svéd Királyság által felhozott, a megsemmisítés iránti egyéb jogalapokat meg kellene vizsgálni.

A költségekről

101 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 3. §-a értelmében részleges pernyertesség esetén az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit. A jelen eset körülményei között úgy kell határozni, hogy a Bizottság maga viseli a saját költségeit, valamint a felperesnél felmerült költségek háromnegyedét. Utóbbi a saját költségeinek egynegyedét viseli.

- 102 A 87. cikk 4. §-ának harmadik bekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság elrendelheti, hogy a beavatkozó maga viselje a saját költségeit. A jelen esetben a Bizottság támogatására beavatkozó Schott Glas maga viseli a saját költségeit.
- 103 A Svéd Királyság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

következésképpen határozott:

- 1) **Megsemmisíti a Bizottság 2002. május 28-i határozatát a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó részében.**
- 2) **A keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint a Technische Glaswerke Ilmenau-nál felmerült költségek háromnegyedét. Utóbbi a saját költségeinek egynegyedét viseli.**

- 4) **A Schott Glas, a Svéd Királyság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. december 14-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Vilaras

elnök